

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 8/15	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. R. (1)	1. w okresie od dnia 11 kwietnia 2009 r. do dnia 17 grudnia 2010 r., będąc prezesem zarządu spółki (...) S.A. z siedzibą w W. nie zgłosił wniosku o upadłość tej Spółki, pomimo powstania na dzień 31 grudnia 2008 r warunków	

		<p>uzasadniających jej upadłość z uwagi na zaprzestanie regulowania przez Spółkę wymagalnych zobowiązań, czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 586 kodeksu spółek handlowych</p> <p>2. będąc prezesem Zarządu (...) S.A. z siedzibą w W. w okresie do dnia 15 lipca 2010 r. wbrew przepisom ustawy o rachunkowości nie złożył we właściwym rejestrze sądowym w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy sprawozdania finansowego za rok 2009, czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Zawiązanie spółki akcyjnej (...) aktem notarialnym z dnia 30 kwietnia 1996 roku na czas nieoznaczony przez założycieli - akcjonariuszy T. K., P. K. i M. K.. Powołanie zarządu w osobach T. K. jako prezesa zarządu, M. K. i M. K. jako wiceprezesów zarządu. Zarejestrowanie (...) S.A. w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem (...) w dniu 25 maja 2009 r.</p> <p>Śmierć T. K..</p>			

zeznania M. K.	917-919, 935-937, z akt II K 573/13 k. 1227-1230		
zeznania P. K.	954-955, z akt II K 573/13 k. 798-799, 1326-1329		
statut (...) S.A.	z akt II K 573/13, 109-113		
odpis KRS	z akt II K 573/13, 124-125		
akta rejestrowe spółki (...) S.A.	675-841		
Odwołanie na posiedzeniu Rady Nadzorczej w dniu 27 marca 2009 r. z zarządu (...) S.A. T. K. oraz M. K.. Powołanie tego samego dnia J. R. (1) przez Radę Nadzorczą do zarządu spółki (...) S.A. i powierzenie jemu funkcji prezesa zarządu. Powołanie R. P. i P. K. do zarządu spółki i powierzenie im funkcji wiceprezesa zarządu. Brak zastrzeżeń J. R. (1) co do powołania go do zarządu spółki. Odwołanie P. K. z zarządu spółki uchwałą Rady Nadzorczej z dnia 4 maja 2009 r.	wyjaśnienia J. R. (1)	560-562, 1139-1142	
zeznania M. N.	916-917, z akt II K 573/13 k. 84-85, 1346-1349		
zeznania M. K.	917-919, 935-937, z akt II K 573/13 k. 1227-1230		
zeznania P. K.	954-955, z akt II K 573/13 k. 798-799, 1326-1329		

protokół z posiedzenia Rady Nadzorczej z dnia 4 maja 2009 r.	708v		
kopia akt rejestrowych spółki (...) S.A.	675-841		
protokół z posiedzenia Rady Nadzorczej z dnia 27.03.2009 r.	k. 344-345v, akt II K 573/13		
odpis KRS	z akt II K 573/13 k. 24-32		
Złożenie w dniu 30 marca 2009 r. sprawozdania finansowego za rok 2008 (...) S.A. przez prezesa zarządu J. R. (1) i wiceprezes R. P.. Zajmowanie się sprawami księgowymi spółki przez V..	sprawozdanie finansowe za rok 2008 (...) S.A.	723-735 z akt II K 573/13 376-386	
zeznania M. K.	917-919, 935-937, z akt II K 573/13 k. 1227-1230		
zeznania P. K.	954-955, z akt II K 573/13 k. 798-799, 1326-1329		
Brak zamieszczania w sprawozdaniach informacji o zobowiązaniach spornych. Niedysponowanie przez spółkę (...) na dzień 31 grudnia 2008 r. wystarczającą ilością gotówki na pokrycie przeterminowanych powyżej 90 dni zobowiązań nawet w jednej czwartej. Saldo przeterminowanych powyżej 90 dni zobowiązań na dzień 31	opinia biegłego sądowego B. C. (1)	1080-1094 (strona 22 opinii)	

<p>grudnia 2008 r. dotyczyło ok. 23 pozycji.</p> <p>Spełnienie się na dzień 31 grudnia 2008 r. przesłanki niewypłacalności zgodnie z ustawą Prawo upadłościowe.</p>			
<p>Skazanie J. R. (1) wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 22 października 2008 r. wydanym w sprawie o sygn. akt (...) za czyn z art. 276 kk znajdującego się w XXXIV rozdziale kodeksu karnego.</p> <p>Uprawomocnienie się wyroku dnia 30 października 2008 r.</p>	<p>wyjaśnienia J. R. (1)</p>	<p>560-562, 1139-1142</p>	
<p>karta karna</p>	<p>1245-1248</p>		
<p>Pozbawienie przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie, (...) w sprawie o sygn. akt (...) postanowieniem z dnia 26 listopada 2010 r. J. R. (1) zakazu prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, reprezentanta lub pełnomocnika w spółce handlowej, fundacji, przedsiębiorstwie państwowym, spółdzielni lub stowarzyszeniu na okres 5 lat.</p>	<p>wyjaśnienia J. R. (1)</p>	<p>560-562, 1139-1142</p>	
<p>odpis postanowienia (...)</p>	<p>750, 1020</p>		

Możliwość zmiany stanu niewypłacalności spółki w sytuacji, gdy wartość wycenionych udziałów przy potencjalnej ich sprzedaży byłaby większa niż 1143,66 tys. zł na dzień 31 grudnia 2008 r. (czyli prawie 10 razy większa niż wykazane w bilansie 119,25 tys. zł).	opinia uzupełniająca biegłego sądowego B. C. (1)	1182-1183	
Nieżłożenie przez J. R. (1) jako prezesa zarządu (...) S. A. sprawozdania finansowego za rok 2009 do dnia 15 lipca 2010 r.	wyjaśnienia J. R. (1)	560-562, 1139-1142	
Posiadanie przez (...) S.A. spornych i niewymagalnych zobowiązań wobec m. in. podmiotów S., (...) sp. z o. o. do czasu odwołania T. K., M. K. i P. K. z zarządu spółki.	zeznania M. N.	916-917, z akt II K 573/13 k. 84-85, 1346-1349	
zeznania M. K.	917-919, 935-937, z akt II K 573/13 k. 1227-1230		
zeznania P. K.	954-955, z akt II K 573/13 k. 798-799, 1326-1329		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	J. R. (1)	3. będąc prezesem Zarządu (...) S.A. z/ s w W. ul. (...) w	

		<p>okresie do 15 lipca 2011 r. wbrew przepisom Ustawy o rachunkowości nie złożył we właściwym rejestrze sądowym w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy (...) przy ul. (...) w W. rocznego sprawozdania finansowego z działalności ww. Spółki za rok 2010,</p> <p>tj. o czyn z art. 79 pkt 4 Ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Obowiązek złożenia przez J. R. (1) rocznego sprawozdania finansowego z działalności (...) S.A. za rok 2010	wyjaśnienia J. R. (1)	560-562, 1139-1142	
odpis postanowienia (...)	750		
1.2.2.	J. R. (1)	<p>4. będąc prezesem Zarządu (...) S.A. z/ s w W. ul. (...) w okresie do 15 lipca 2012 r. wbrew przepisom Ustawy o rachunkowości nie złożył we właściwym rejestrze sądowym w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy (...) przy ul. (...) w W. rocznego sprawozdania finansowego z działalności ww. Spółki za rok 2011,</p> <p>tj. o czyn z art. 79 pkt 4 Ustawy z dnia</p>	

		29 września 1994 roku o rachunkowości	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Obowiązek złożenia przez J. R. (1) rocznego sprawozdania finansowego z działalności (...) S.A. za rok 2011	wyjaśnienia J. R. (1)	560-562, 1139-1142	
odpis postanowienia (...)	750		
1. Ocena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1		Na przymiot wiarygodności zasługiwały wyjaśnienia oskarżonego co do okoliczności powołania go w dniu 27 marca 2009 r. przez Radę Nadzorczą spółki (...) S.A. do zarządu spółki, orzeczenia wobec niego zakazu reprezentowania spółek kapitałowych wyrokami Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w sprawach (...) i (...) oraz braku uprawnienia do złożenia sprawozdań finansowych (...) S.A. za rok 2010 i 2011, gdyż znajdują one odzwierciedlenie w dokumentach w postaci odpisów wyroków i	

		<p>protokołu posiedzenia Rady Nadzorczej z dnia 27 marca 2009 r. Jako zgodne z prawdą należało również uznać wyjaśnienia oskarżonego odnośnie podpisania i złożenia przez niego sprawozdania za rok 2008, zasiadania w zarządzie spółki panów K., tj. ojca i dwóch synów oraz powołania R. P. do zarządu spółki uchwałą Rady Nadzorczej, bowiem korespondowały w tym zakresie z dokumentacją spółki (...) znajdującą się w aktach II K 573/13. Wątpliwości nie budziło również przyznanie się oskarżonego do skazania go wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) w sprawie (...) za występki z art. 276 kk.</p>	
<p>zeznania M. N.</p>	<p>Za wiarygodne w całości należało uznać zeznania świadka, mimo że na rozprawie nie pamiętał już szczegółów sprawy, co z uwagi na upływ czasu - świadek został przesłuchany na okoliczności zdarzenia po ponad dziesięciu lat od przesłuchania go w trakcie postępowania przygotowawczego i po ponad pięciu lat od przesłuchania w sprawie II K 573/13 - jest zrozumiałe. Wątpliwości nie budziły zeznania świadka, w których szczegółowo odniósł się do współpracy podmiotu (...) sp. z o. o. z podmiotem</p>		

	<p>(...) S.A., częściowej zapłaty przez spółkę (...) za zakupiony towar, wzywania spółki (...) do uregulowania zaległości, wydania nakazu zapłaty, prowadzenia postępowania egzekucyjnego z wniosku C. przeciwko (...) S.A., częściowego zaspokojenia C. z nieruchomości gruntowej (...) S.A. oraz co do zmian osobowych w zarządzie spółki (...), w tym powołania J. R. (1) i R. P.. Świadek wskazał również, że gdyby zarząd spółki dokonał właściwej wyceny nieruchomości gruntowej to zarząd (...) S.A. musiałby złożyć wniosek o upadłość. Ponadto kiedy czegoś nie wiedział, to zeznawał że tego nie pamięta bądź zaznaczał, że są to jego przypuszczenia. Zeznania świadka znajdują potwierdzenie częściowo w wyjaśnieniach oskarżonego, zeznaniach M. K. jak i w pozostałych dowodach, w szczególności w znajdujących się w aktach sprawy dokumentach. Okoliczności, o których zeznał świadek, stanowiły spójny, chronologiczny i logiczny obraz przebiegu zdarzeń.</p>	
zeznania M. K.	Wiarygodne w dominującej części, zeznając świadek odniósł się do powodów i sposobu nawiązania współpracy z J. R. (1), zmian w składzie	

osobowym zarządu spółki, w tym powołania R. P. i J. R. (1) na prezesa zarządu spółki (...) przez Radę Nadzorczą 27 marca 2009 r. oraz sytuacji majątkowej i finansowej spółki, a także sporu pomiędzy (...) S.A. z (...) sp. z o. o. co do należności za transport towaru. Natomiast wyjaśniając w charakterze oskarżonego we własnej sprawie szczegółowo odniósł się do sporów, które powstały pomiędzy spółką (...) a S., C. i (...), a tym samym przyczyn niezłożenia wniosku o upadłość. Świadek stanowczo zaprzeczył, aby do czasu odwołania go z zarządu (...) S.A. miała wymagalne zobowiązań wobec kontrahentów, przyznając jednocześnie że 2 faktury na rzecz C. nie zostały zapłacone, ponieważ nie zostały one dostarczone do (...) S.A. Świadek potwierdził, że sprawozdania roczne przygotowywało V. do czasu kiedy był w zarządzie spółki, a umowa o obsługę księgową obowiązywała również po powołaniu J. R. (1). Członkowie zarządu po odwołaniu nie sprawdzali, czy spółka składała sprawozdania i nie mieli kontaktu z J. R. (1), zaś V. zrezygnował z obsługi księgowej z powodu braku płatności. Zeznania świadka były zbieżne z pozostałymi zgromadzonymi w sprawie dowodami, w tym

	<p>częściowo wyjaśnieniami J. R. (1) oraz zeznaniami M. N. i P. K.. Zeznania świadka znajdują odzwierciedlenie w treści zgromadzonej dokumentacji, z której wynika m. in. że pomiędzy C. a (...) S.A. istniał spór co do konieczności uregulowania należności oraz kiedy doszło do zmian osobowych w zarządzie spółki. Co więcej z zeznań świadka wynika, że do czasu odwołania z zarządu dobrze orientował się w sytuacji majątkowej i finansowej spółki. Zeznania świadka w kontekście analizy przeprowadzonej przez biegłą z zakresu rachunkowości uznać należało za niewiarygodnej w zakresie jego twierdzenia co do dobrej kondycji finansowej spółki, jak również co do istnienia wymagalnych zobowiązań.</p>	
zeznania P. K.	<p>Wiarygodne w dominującej części. Świadek opisał kiedy i z jakich powodów nawiązano współpracę z J. R. (1) oraz wskazał również, że nastąpiły zmiany w składzie zarządu początkowo poprzez odwołanie w marcu 2009 r. T. K. i M. K., a w maju 2009 r. jego z funkcji wice prezesa zarządu. Świadek stanowczo wskazał, że wszystkie faktury wystawione przez C. zostały przez spółkę</p>	

opłacone oraz, że spółka posiadała faktury, w których termin płatności jeszcze nie nadszedł. Składane również były sprawozdania finansowe. Warto podkreślić, że świadek zeznał, że J. R. (1) znajdując się na spotkaniu Rady Nadzorczej powołany na prezesa zarządu nie zgłaszał żadnych wątpliwości. Świadek odniósł się również do majątku spółki określając jego składniki. Odnosząc się do wyjaśnień złożonych w charakterze oskarżonego we własnej sprawie świadek w sposób szczegółowy, a przy tym logiczny opisał przyczyny zmian w zarządzie spółki, sporów, które powstały pomiędzy (...), a spółkami (...), C. i (...). Świadek wskazał również jakie czynności podjął jako członek zarządu oraz już po swoim odwołaniu, wskazując choćby wierzycielowi - (...) majątek w postaci nieruchomości gruntowej położonej w R., z którego mógł się zaspokoić w ramach postępowania egzekucyjnego.

Jako niewiarygodne uznane zostały twierdzenia co do braku przeterminowanych zobowiązań, a tym samym braku przesłanek do zgłoszenia upadłości. W tym zakresie zeznania te nie wytrzymują konfrontacji z analizą

	<p>stanu finansowego spółki dokonanego przez biegłą sądową B. C. (1), która do poszczególnych zagadnień odniosła się szczegółowo i analitycznie w swojej pisemnej opinii.</p>	
<p>karta karna</p>	<p>brak podstaw do kwestionowania rzetelności i wiarygodności, żadna ze stron nie zgłaszała uwag co do autentyczności dokumentu, sporządzony przez osoby lub instytucje do tego powołane w ramach ich kompetencji i w zakresie zadań, Sąd również nie powziął informacji o jego fałszywości lub sporządzeniu go w sposób nierzetelny.</p>	
<p>odpis KRS</p>	<p>brak podstaw do kwestionowania rzetelności i wiarygodności, żadna ze stron nie zgłaszała uwag co do autentyczności dokumentu, sporządzony przez osoby lub instytucje do tego powołane w ramach ich kompetencji i w zakresie zadań, Sąd również nie powziął informacji o jego fałszywości lub sporządzeniu go w sposób nierzetelny.</p>	
<p>kopia akt rejestrowych spółki (...) S.A.</p>	<p>brak podstaw do kwestionowania rzetelności i wiarygodności, żadna ze stron nie zgłaszała uwag co do autentyczności</p>	

	<p>dokumentu, sporządzony przez osoby lub instytucje do tego powołane w ramach ich kompetencji i w zakresie zadań Sąd również nie powziął informacji o jego fałszywości lub sporządzeniu go w sposób nierzetelny.</p>	
<p>odpis postanowienia (...)</p>	<p>brak podstaw do kwestionowania rzetelności i wiarygodności, żadna ze stron nie zgłaszała uwag co do autentyczności dokumentu, sporządzony przez osoby lub instytucje do tego powołane w ramach ich kompetencji i w zakresie zadań, Sąd również nie powziął informacji o jego fałszywości lub sporządzeniu go w sposób nierzetelny.</p>	
<p>opinia biegłego sądowego B. C. (1)</p>	<p>wiarygodna, nie nasuwała żadnych wątpliwości co do wiarygodności i prawdziwości zawartych w niej danych. Strony nie formułowały zarzutów wobec metod badawczych przyjętych przez biegłą. Biegła precyzyjnie określiła, kiedy zaistniały przesłanki do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, wyczerpująco uzasadniając źródło przyjętych założeń, a wnioski końcowe poprzedziła analitycznym wywodem. Opinia biegłej oceniona została zatem jako rzetelna, wewnętrznie niesprzeczna i pełna,</p>	

	sporządzona zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego przez kompetentną osobę, stała się podstawą ustaleń faktycznych.		
opinia uzupełniająca biegłego sądowego B. C. (1)	brak podstaw do kwestionowania rzetelności i wiarygodności, Biegła w sposób racjonalny i wyczerpujący wyjaśniła zaprezentowane przez nią stanowisko		
sprawozdanie finansowe za rok 2008 (...) S.A.	brak podstaw do kwestionowania prawdziwości tego dokumentu.		
statut (...) S.A.	brak podstaw do kwestionowania rzetelności i wiarygodności, żadna ze stron nie zgłaszała uwag co do autentyczności dokumentu.		
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	wyjaśnienia J. R. (1)	Za niewiarygodne uznano twierdzenia oskarżonego co do tego, że w świetle art. 18 § 2 ksh nie mógł skutecznie pełnić funkcji prezesa zarządu	

		<p>(...) S.A. od dnia 27 marca 2009 r., kiedy to Rada Nadzorcza podjęła uchwałę o powołaniu go do zarządu i powierzeniu funkcji prezesa zarządu oraz, że brak było podstaw do złożenia przez niego wniosku o upadłość i złożenia sprawozdań finansowych, skoro spółka (...) nie prowadziła żadnej działalności i nie uczestniczyła w obrocie gospodarczym, zwłaszcza w latach 2010-2011. W ocenie Sądu wyjaśnienia te są przyjętą linią obrony zmierzającą do uwolnienia się oskarżonego od ponoszenia odpowiedzialności karnej. Bez znaczenia miała również podnoszona przez oskarżonego okoliczność, że spółka posiadała udziały w innych spółkach, skoro spółka nie powoływała tej okoliczności w swoich sprawozdaniach i bilansach.</p>	
	1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	J. R. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

W myśl art. 586 ksh podlega karze kto, będąc członkiem zarządu spółki albo likwidatorem, nie zgłasza wniosku o upadłość spółki handlowej pomimo powstania warunków uzasadniających według przepisów upadłość spółki.

Ustawodawca kryminalizuje niezgłoszenie upadłości spółki przez osoby, które pełniły funkcję członków zarządu (nie ma znaczenia, czy osoba taka była członkiem zarządu, czy też prezesem zarządu) oraz osoby, które pełniły funkcję likwidatorów. Jest to więc przestępstwo indywidualne.

Czyn ten stanowi przestępstwo formalne, znamieniem ustawowym tego przestępstwa nie musi być skutek w postaci wyrządzenia szkody wierzycielom. Czyn jest popełniany przez zaniechanie, ponieważ zachowanie się sprawcy przestępstwa polega na niezgłoszeniu wniosku o ogłoszenie upadłości spółki, pomimo warunków uzasadniających taki wniosek. Zaniechanie zgłoszenia upadłości spółki, pomimo powstania obowiązku wystąpienia do sądu upadłościowego z takim wnioskiem, stanowi niewykonanie przez osoby do tego zobowiązane

podstawowych obowiązków, jakie ciążyą na nich w związku z funkcją pełnioną w spółce prawa handlowego.

Przestępstwo niezgłoszenia upadłości jest przestępstwem umyślnym, może zostać popełnione zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i zamiarze ewentualnym.

W rozpoznawanej sprawie dla oceny zachowania oskarżonego w kontekście przestępstwa z art. 586 ksh, karnoprawne znaczenie miały te przepisy ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze, które obowiązywały w czasie popełnienia czynu, zaniechanie przez oskarżonego działań oceniać należało pod kątem zrealizowania wówczas przesłanek do zgłoszenia wniosku o upadłość.

W myśl art. 11 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. 2009 Nr 175, poz. 1361) dłużnika uważa się za niewypłacalnego, jeżeli nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych. Dłużnika będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność

prawną, uważa się za niewypłacalnego także wtedy, gdy jego zobowiązania przekraczają wartość jego majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco te zobowiązania wykonuje. Natomiast zgodnie z art. 21 ust. 1 i 2 w/w ustawy dłużnik jest obowiązany, nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości, zgłosić w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości. Jeżeli dłużnikiem jest osoba prawna albo inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, obowiązek, o którym mowa w ust. 1, spoczywa na każdym, kto ma prawo go reprezentować sam lub łącznie z innymi osobami.

Sąd nie miał wątpliwości, że J. R. (1) został powołany do zarządu (...) S.A. uchwałą Rady Nadzorczej z dnia 27 marca 2009 r. Należy w tym miejscu przywołać wyrok WSA w Kielcach z dnia 23 października 2015 r. (sygn. akt I SA/Ke 419/15), w którym jednoznacznie opowiedziano się za przyjęciem stanowiska, zgodnie z którym mimo, że uchwała podjęta została wbrew zakazowi z art. 18 § 2 ksh, tzn. powołano do pełnienia funkcji członka zarządu osobę

prawomocnie skazaną za przestępstwo wymienione w tym przepisie, to nie można uchwały tej uznać za nieważną, jeżeli nie wytoczono przeciwko nie powództwa i nie zapadł wyrok unieważniający tę uchwałę. Bez takiego wyroku nie można twierdzić, że osoba taka nie pełniła funkcji członka zarządu. Bezsporne było również to, że J. R. (1) pełniąc funkcję prezesa zarządu złożył we właściwym miejscowo sądzie rejestrowym w dniu 30 marca 2009 r. sprawozdanie finansowe (...) S.A. za rok 2008. Skoro zaś podpisał sprawozdanie, to posiadał wiedzę co do kondycji finansowej spółki, którą reprezentował i musiał wiedzieć, że była ona zła. Ponadto J. R. (1), będąc uprawnionym do reprezentowania spółki (...), podejmując się czynności złożenia sprawozdania, dał wyraz temu, że faktycznie ją reprezentował. W świetle opinii biegłego sądowego nie budzi wątpliwości również to, że przesłanki do ogłoszenia upadłości powstały już 31 grudnia 2008 roku. Fakt ten nie zwalniał jednak oskarżonego od złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Za słuszne należy bowiem uznać stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego, zgodnie z którym "jeżeli podstawa do ogłoszenia

upadłości nastąpi za kadencji poprzedniego zarządu należy przyjąć, że członek zarządu powinien złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości w terminie dwóch tygodni od dnia objęcia stanowiska" (zob. Wyrok NSA z dnia 18 lutego 2015 r. I FSK 1866/13, LEX 1770474). Skoro więc oskarżony objął stanowisko prezesa zarządu (...) S.A. w dniu 27 marca 2009 r., to obowiązany był w świetle przepisów ustawy prawo upadłościowe i naprawcze, złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości, najpóźniej do 10 kwietnia 2009 roku, czego jednak nie uczynił. Oskarżony obejmując stanowiska prezesa zarządu spółki (...) oraz składając sprawozdanie finansowe za rok 2008 w dniu 30 marca 2009 r., musiał wiedzieć o tym, że w świetle sytuacji majątkowo-finansowej spółki zaistniały przesłanki do złożenia wniosku o upadłość w terminie dwóch tygodni od objęcia stanowiska, a odstępując od realizacji tego obowiązku działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim.

W rozpoznawanej sprawie poza sporem pozostawała również okoliczność orzeczenia wobec oskarżonego postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.

st. Warszawy z dnia 26 listopada 2010 r. w sprawie o sygn. akt (...) zakazu prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, reprezentanta lub pełnomocnika w spółce handlowej, fundacji, przedsiębiorstwie państwowym, spółdzielni lub stowarzyszeniu na okres 5 lat. Postanowienie uprawomocniło się 18 grudnia 2010 r.

Skoro więc w dniu 10 kwietnia 2009 r. upływał dwutygodniowy termin do złożenia przez J. R. (1) wniosku o ogłoszenie upadłości spółki (...), a postanowienie o zakazie prawa prowadzenia przez niego działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, reprezentanta lub pełnomocnika w spółce handlowej, fundacji, przedsiębiorstwie państwowym, spółdzielni lub stowarzyszeniu uprawomocniło się 18 grudnia 2010 r., to Sąd jako okres, w którym oskarżony nie złożył wniosku o ogłoszenie upadłości (...) S.A. jako datę początkową przyjął dzień 11 kwietnia 2009 roku, zaś jako datę końcową dzień przed uprawomocnieniem się postanowienia o

orzeczeniu środka
karnego.

Nadmienić należy, że
wbrew stanowisku
oskarżonego,
odpowiedzialności karnej
nie wyłączał art. 18 § 2 ksh.
Bez wątpienia oskarżony
został prawomocnie
skazany wyrokiem Sądu
Rejonowego w (...) z
dnia 22 października 2008
r. w sprawie o sygn.
akt (...) za przestępstwo
wymienione w rozdziale
XXXIV kodeksu karnego,
tj. za przestępstwo z
art. 276 kk, niemniej
nie sposób przyjąć, aby
powołanie oskarżonego do
zarządu spółki (...)
przez Radę Nadzorczą w
dniu 27 marca 2009
r. było nieważne, bądź
bezsukteczne. Aby uznać,
że powołanie oskarżonego
J. R. (1) na stanowisko
prezesa zarządu było
nieważne, z uwagi na
uprawomocnienie się w/w
wyroku Sądu Rejonowego
w (...), konieczne jest
zaskarżenie uchwały rady
nadzorczej w drodze
powództwa o ustalenie
(art. 189 kpc w zw. z
art. 58kc - zob. Uchwała
SN z dnia 18 września
2013 r. III CZP 13/13, Lex
1363174). Tymczasem ze
zgrupadzonych dowodów
nie wynika, aby oskarżony
J. R. (1) wiedząc o
okoliczności wyłączonej
możliwość powołania go
do zarządu spółki,
nie poinformował Rady
Nadzorczej o tym fakcie,
zgodził się na powołanie,

ale nie zaskarżył tejże uchwał powództwem o stwierdzenie jej nieważności. W tych okolicznościach należy przyjąć, że oskarżony nie utracił zdolności do pełnienia funkcji prezesa zarządu (...) S.A. z dniem uprawomocnienia się orzeczenia Sądu Rejonowego w (...) z dnia 22 października 2008 r. w sprawie o sygn. akt (...). Ta bowiem mogła nastąpić jedynie na skutek uprawomocnienia się wyroku stwierdzającego nieważność uchwały rady nadzorczej na skutek wytoczenia przez oskarżonego na podstawie art. 189 kpc powództwa o ustalenie, co jednak nie miało miejsca.

Należy również podkreślić, że wyrok sądu stwierdzający nieważność sprzecznej z ustawą uchwały walnego zgromadzenia spółki akcyjnej ma charakter konstytutywny (tak Uchwała SN z dnia 18 września 2013 r. sygn. akt III CZP 13/13), a do tego czasu uchwałę podjętą wbrew przepisom ustawy, pomimo posiadanej wiedzy przez członka zarządu o swoim skazaniu, należy respektować (por. uzasadnienie wyroku WSA I SA/Ke 419/15)

W świetle powyższego Sąd uznał, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamion występku z

<p>art. 586 ksh i wobec braku okoliczności wyłączających i umniejszających jego winę popełnienie tego czynu należało mu przypisać.</p>			
#	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>II</p>	<p>J. R. (1)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>W myśl art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości, kto wbrew przepisom ustawy nie składa sprawozdania finansowego, skonsolidowanego sprawozdania finansowego, sprawozdania z działalności, sprawozdania z działalności grupy kapitałowej, sprawozdania z płatności na rzecz administracji publicznej, skonsolidowanego sprawozdania z płatności na rzecz administracji publicznej we właściwym rejestrze sądowym, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.</p> <p>Przedmiotem ochrony przestępstw wymienionych w art. 79 pkt 1–5 ustawy o rachunkowości jest prawidłowość</p>			

sporządzanych sprawozdań finansowych, innych sprawozdań i dokumentów. Czynność wykonawcza polega na niewykonaniu obowiązku polegającego na udostępnieniu, przekazaniu lub ujawnieniu uprawnionym podmiotom dokumentów lub informacji. W konsekwencji przestępstwo to sprowadza się do zaniechania.

Przestępstwo to ma charakter indywidualny. Jego sprawcą może być tylko osoba, na której ciążyą określone obowiązki. Podmiotem zobowiązanym do złożenia we właściwym rejestrze sądowym rocznego sprawozdania finansowego (...), w ciągu 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego, zgodnie z art. 69 ust. 1 w/w ustawy jest kierownik jednostki. Przez kierownika jednostki rozumie się natomiast, według art. 3 ust 1 pkt 6 ustawy o rachunkowości „członka zarządu lub innego organu zarządzającego, a jeżeli organ jest wieloosobowy – członków tego organu, z wyłączeniem pełnomocników ustanowionych przez jednostkę”. Jednostkami zobowiązanymi do złożenia sprawozdania są,

w myśl art. 3 ust. 1 ustawy o rachunkowości „podmioty i osoby określone w art. 2 ust. 1”, czyli spółki handlowe (osobowe i kapitałowe, w tym również w organizacji) oraz spółki cywilne, z zastrzeżeniem pkt 2, a także inne osoby prawne, z wyjątkiem Skarbu Państwa i Narodowego Banku Polskiego.

Omawiane przestępstwo można popełnić umyślnie w zamiarze bezpośrednim lub ewentualnym.

W świetle powyższych rozważań okoliczności popełnienia czynu przypisanego oskarżonemu nie budziły wątpliwości. Spółka (...) była istniejącym podmiotem gospodarczym, którego kierownik obowiązany był sporządzić i złożyć roczne sprawozdanie finansowe do właściwego sądu rejestrowego. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że oskarżony J. R. (1) był kierownikiem jednostki w rozumieniu ustawy o rachunkowości, ponieważ pełnił funkcję prezesa zarządu, na skutek powołania go do zarządu (...) S.A. uchwałą RADY Nadzorczej z dnia 27 marca 2009 r. Jako prezes zarządu oskarżony był zatem zobowiązany do tego, aby wymagane sprawozdania były sporządzone

prawkłowo i terminowo. Ponadto oskarżony faktycznie zajmował się całością działalności i prowadzeniem spraw spółki, o czym świadczy chociażby złożenie przez niego sprawozdania finansowego za rok 2008. Znamiennym jest, że uczestnictwo w obrocie gospodarczym, pełnienie funkcji prezesa zarządu spółki wiążą się z koniecznością zapoznania się z ciążącymi na danej osobie obowiązkami, a oskarżony jako osoba doświadczona w kwestii prowadzenia działalności gospodarczej doskonale zdawał sobie sprawę z ciążącego na nimi obowiązku, ponieważ był on członkiem zarządu – jak twierdzi – kilkudziesięciu spółek. W świetle powyższego przyjąć należało, że oskarżony popełnił ten czyn umyślnie. W przedmiotowej sprawie spółka zarządzana przez oskarżonego powinna złożyć sprawozdanie finansowe i sprawozdanie ze swej działalności za rok 2009 do dnia 15 lipca 2010 r. w myśl art. 53 ust. 1 i art. 69 ust. 1 ustawy o rachunkowości.

Nie sposób jednocześnie uznać, aby w rozpoznawanej sprawie zaszły takie okoliczności, które wyłączałyby ciążący na oskarżonym obowiązek sporządzenia, a następnie złożenie sprawozdania

finansowego w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy. Okoliczności takiej nie stanowi fakt, że w tamtym okresie spółka (...) nie prowadziła żadnej działalności gospodarczej, nie miała żadnych kontrahentów oraz nie osiągała żadnych przychodów.

Uwzględniając powyższe w ramach zarzucanego oskarżonemu czynu uznano, że J. R. (1) będąc prezesem Zarządu (...) S.A. z siedzibą w W. w okresie do dnia 15 lipca 2010 r. wbrew przepisom ustawy o rachunkowości nie złożył we właściwym rejestrze sądowym w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy sprawozdania finansowego za rok 2009, tj. popełnienia występku z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach			

warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	III	J. R. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala zdaniem Sądu podzielić stanowiska oskarżyciela publicznego, a tym samym przypisać oskarżonemu J. R. (1) popełnienia zarzucanych jemu czynów opisanych w punktach 3 i 4 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości.</p> <p>W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych, poza sporem pozostaje fakt, że oskarżony został powołany uchwałą Rady Nadzorczej do zarządu spółki (...) na stanowisko prezesa zarządu. Wątpliwości nie budziła również okoliczność, że w trakcie</p>			

prowadzenia działalności gospodarczej wobec oskarżonego postanowieniem z dnia 26 listopada 2010 r. wydanym w sprawie o sygn. akt (...) Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy orzekł zakaz prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, reprezentanta lub pełnomocnika w spółce handlowej, fundacji, przedsiębiorstwie państwowym, spółdzielni lub stowarzyszeniu na okres 5 lat. Postanowienie to stało się prawomocne dnia 18 grudnia 2010 r. Powyższe wynika z wyjaśnień oskarżonego, jak również odpisu postanowienia zapadłego w tym przedmiocie. Kolejne zaś postanowienie wydane w sprawie o sygn. akt (...), orzekające zakaz zasiadania we władzach spółek prawa handlowego, było już irrelevantne, albowiem czas obowiązywania tego zakazu pokrywał się z terminem wynikającym z pierwszego orzeczenia i trwał dłużej aniżeli czas inkryminowanych zachowań objętych aktem oskarżenia.

Zdaniem Sądu, skoro wobec oskarżonego J. R. (1) od 18 października 2010 r. zaczął obowiązywać pięcioletni zakaz prowadzenia

działalności gospodarczej, to przyjąć należy, iż zachowanie oskarżonego polegające na zaniechaniu złożenia we właściwym sądzie rejestrowym sprawozdania finansowego spółki (...) za rok 2010 i 2011 nie wypełniło znamiona przestępstwa z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości. Gdyby bowiem oskarżony złożył te sprawozdania finansowe, wówczas naraziłby się na odpowiedzialność karną za przestępstwo z art. 244 kk. Obowiązujący zakaz prowadzenia działalności wyłączył zatem obowiązek złożenia przez oskarżonego sprawozdań finansowych za rok 2010 i 2011. Niewątpliwie w tym czasie doszło do zaniechania ze strony oskarżonego, jednak w świetle powyższych ustaleń nie można przypisać oskarżonemu winy. Konsekwencją powyższych ustaleń była decyzja o uniewinnieniu oskarżonego od postawionych jemu zarzutów.

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----------	--------------------------------	--	-------------------------

J. R. (1)	IV	I, II	<p>Wymierzając karę J. R. (2) Sąd miał na uwadze stopień winy sprawcy, społeczną szkodliwość czynów oraz konieczność celów prewencyjnych kary.</p> <p>Stopień winy był średni. Nie zaistniała żadna z okoliczności umniejszających jego winę, poza tym miał pełną świadomość tego, iż popełnia czyn zabroniony, a jako osoba dorosła, dodatkowo zasiadająca w zarządzie wielu spółek, niewątpliwie wiedział o ciążących na nim obowiązkach nałożonych przepisami ustaw kodeks spółek handlowych i o rachunkowości.</p> <p>Stopień społecznej szkodliwości był również średni, ponieważ rodzajem naruszonego dobra był obrót gospodarczy, a w szczególności zasady jego prawidłowego funkcjonowania oraz to, że oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Oskarżony dokonał czynów będąc w pełni zdolnym do kierowania swoim postępowaniem i można było wymagać od niego zachowania zgodnego z obowiązującym porządkiem prawnym. Oskarżony nie podjął wynikającego z regulacji prawnych działania, a tym samym naruszył obowiązek sprawozdawczy</p>
-----------	----	-------	--

nie zapewniając wiarygodnej i aktualnej informacji o stanie finansowym spółki, wprowadzając w błąd stałych i przyszłych kontrahentów spółki co do możliwości choćby realizacji bieżących i przyszłych zobowiązań. Okolicznością obciążającą była jego uprzednia karalność. Okolicznością łagodzącą było złożenie wyjaśnień, które częściowo stały się podstawą ustaleń faktycznych, jako zgodne z pozostałym materiałem dowodowym uznanym za wiarygodny.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że karą adekwatną do w/w okoliczności będzie:

1. za czyn z art. 586 ksh - 10 miesięcy ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym,

2. za czyn z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości - 4 miesiące ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym.

Na podstawie art. 85 § 1 kk oraz art. 86 § 1 i 3 kk orzeczono

			<p>wobec oskarżonego karę łączną biorąc za podstawę jednostkowe kary ograniczenia wolności w wymiarze roku ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym.</p> <p>Orzeczona kara łączna spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej i generalnej, a także jest współmierna do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości przestępstw, których dopuścił się oskarżony, nadto uwzględnia właściwości i warunki osobiste oskarżonego.</p>
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. R. (1)	V	I, II	Na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczono oskarżonemu na poczet kary łącznej ograniczenia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 21 września 2018 r. do dnia 9 października 2018 r.
1.inne zagadnienia			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>	
<p>W sprawie niniejszej sporządzona została również opinia biegłego rewidenta R. D. z dnia 12 sierpnia 2016 r., w której to biegły odnosił się do kwestii wartości nieruchomości we wsi R., gmina R., wskazanej w księgach rachunkowych spółki (...) SA, jak również do wpływu wyceny tej nieruchomości na kondycję finansową spółki, w kolejnych dniach bilansowych. W opinii tej biegły odniósł się do sposobu dokonywania wyceny wartości tej nieruchomości, jak również odnosił się do kwestii zgodności metod dokonywania wyceny z zapisami w polityce rachunkowości Spółki, niemniej okazała się ona nieprzydatna do oceny prawnokarnej zaniechań oskarżonego w zakresie złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. W tym względzie jako pełną</p>	

należy uznać opinię biegłej B. C. (1), która okoliczność tę badała w szerszym kontekście, a mianowicie dokonując oceny nie tylko przesłanki występowania zobowiązań przekraczających wartość majątku, ale także występowania pozostały przesłanek niewypłacalności.

Sąd nie oparł również swoich ustaleń na podstawie opinii biegłego sądowego W. M. z dnia 2 sierpnia 2012 r. i opinii uzupełniającej z dnia 1 marca 2016 r., albowiem wnioski końcowe w nich zawarte nie zostały poparte szczegółową analizą, a jedynie wartościami aktywów ogółem i zobowiązań ogółem, w konsekwencji czego na tej podstawie biegły dokonywał wskazania terminu, w jakim w świetle wówczas obowiązujących przepisów istniał obowiązek złożenia wniosku o upadłość. Konfrontując sposób argumentacji przyjętej przez tego biegłego ze sposobem wywodzenia twierdzeń przez biegłą B. C. (2) nie sposób nie dostrzec, że analiza stanu niewypłacalności nie sprowadza się wyłącznie do zestawienia wyżej opisanych wartości, ale polega na szczegółowym ustosunkowaniu się do poszczególnych danych Rachunku zysków i

<p>strat na przestrzeni lat 2006-2008, analizy rentowności, szczegółowego porównania bilansów za lata 2006-2008. Z tego względu opinie biegłego W. M., jako sporządzone bez uwzględnienia wyników aktualnie przeprowadzonego postępowania dowodowego, Sąd uznał za niepełne, a w konsekwencji nieprzydatne.</p>		
<p>1.Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>VI</p>	<p>Na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, a wydatkami obciążono Skarb Państwa. Wydając rozstrzygnięcie w tym zakresie uwzględniono aktualną sytuację majątkową oskarżonego, który aktualnie nie osiąga żadnych dochodów, pozostając pozbawionym wolności.</p>	
<p>VII</p>	<p>Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615 z późn.</p>	

zm.) oraz § 17 ust. 2 pkt 3 w z § 4 ust. 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z dnia 18 października 2016 r. poz. 1714) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. K. kwotę 1.092,00 zł powiększoną o należną stawkę podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu J. R. (1) z urzędu. Wysokość kosztów udzielonej pomocy prawnej z urzędu wynika z podjęcia przez obrońcę czynności przed sądem rejonowym w postępowaniu zwyczajnym na dziewięciu terminach rozpraw (13 marca 2019 r., 15 maja 2019 r., 24 czerwca 2019 r., 13 września 2019 r., 17 października 2019 r., 16 grudnia 2019 r., 10 marca 2020 r., 8 lipca 2020 r. i 13 października 2020 r.).

1.Podpis

sędzia Justyna Koska-
Janusz